

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

312. An dum Papa contra Trident. de facto concedit Coadiutorias in beneficiis inferioribus, necessè habeat derogare Tridentino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

gogo egent, in beneficiis illis substituantur, ostendit locum habere etiam ex natura rei, & non solum per meram contingentiam, ut vult Lotter. *cit.* 9. 25. n. 19. contra mentem Papæ ex sinistra informatione, quæ vix caveri possit, aliudque absurdissimum addit, quod se audivisse ait; nempe quod Canonicus Cathedralis (utique ex deceptioe Papæ) prætextu inhabilitatis suæ serviendi ecclesiæ in divinis, obrinuerit Coadjutorum in Canonicatu suo cum futura successione, & paulò post idem ipse obrinuerit constitui Coadjutor in dignitate alterius ecclesiæ. Atque ita, qui inhabilis habebatur ad serviendum pro se ipso in ecclesiâ propria, fuerit repertus habilis ad serviendum pro alio in ecclesiâ aliena. Concludit Fagn. n. 77. Ad hæc & similia absurda cavenda, fortè consultatis fore, ut Papa ab hujusmodi gratiis abstinere ubique, sicut abstinere in Germania.

Quæst. 312. An igitur, dum Papa contra Concilium Tridentinum de facto ex plenitudine potestatis concedit istiusmodi Coadjutorias in beneficiis inferioribus, necesse habeat eidem Concilio derogare?

Resp. Tametsi Papa non nisi ex speciali indulgentia dispensativè, & de plenitudine potestatis laxando vinculum legis concedere queat hujusmodi Coadjutorias à jure communi & Tridentino exorbitantes, ut d. cum. Tametsi etiam hoc faciendo ad summum exercitè seu in actu exercitò deroget in hoc Tridentino, hoc est, operetur contra ejus dispositionem, non tamen necesse est, derogare illum ei in hoc specialiter & signanter. Fagn. in c. nulla. de concess. præb. n. 86. Castrop. loc. cit. n. 9. Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 30. & seq. Tametsi enim in concessionibus & gratiis contra constitutiones Conciliorum generalium requiratur ad earum validitatem specialis mentio & derogatio Concilii, cui concessio adversatur, ut habet communior, & pro ut ait Garc. loc. cit. n. 19. praxi & stylo approbata, adeòque sequenda quam juxta c. ex parte. de Capell. Monachor. cum Archid. in c. 1. de constit. in 6. tenent Millis in reportor. v. gratia facta contra Concil. gener. Felin in c. nonnulli. de refer. p. num. 2. & 3. dicens, totum mundum in hoc sequi Archidiaconum. Selv. de benef. p. 3. q. 11. n. 31. & p. 4. q. 7. n. 4. Rebuff. conf. 134. Cuchus Instit. major. l. 1. tit. 2. à n. 3. Germon. de sacror. immunit. l. 3. c. 11. n. 52. & de Indult. Cardin. §. per qua subiacis. n. 57. ubi etiam n. 74. advertit in Cancell. Apostolica suppleri derogationem Concilii, si omiſsa sit in supplicatione, modò pars Concilii, quæ obstat gratiæ, registrata sit in corpore juris. Paris. de resign. l. 6. q. 2. à n. 36. Zerol. in pr. Episc. p. 1. v. pensio. & p. 2. v. absolutio. §. 8. & plurimi alii apud Garc. loc. cit. n. 25. contra Innoc. in c. ex parte. de Capellis Monach. Gamb. de off. Legat. l. 10. n. 398. Cened. in collect. collect. 123. ad cit. c. nonnulli. n. 3. apud Garc. n. 27. tenentes, non magis faciendam mentionem Concilii quàm alterius juris, quam sententiam Felin. loc. cit. n. 3. dicit fortè veriore per textum c. nonnulli. & Garc. n. 29. in puncto juris valde probabilem. Tametsi prior illa sententia sequenda, adhuc tamen Concilio Tridentino derogatum non est in dicto puncto, nec ei solet aut oportet specialiter derogari propter expressam

præservationem autoritatis Sedis Apostolicæ, quæ continetur *sess. 25. de reform. decreto ultimo* his verbis: *Omnia in dicto S. Concilio statuta de morum reformatione & ecclesiastica disciplina ita decreta fuisse, ut in his salva semper autoritas Sedis Apostolicæ & sit, & esse intelligatur.* Castrop. Fagn. Garc. loc. cit. & Rota in una pensio. S. Angeli 16. Decemb. 1794. coram Pamphilo apud Garc. n. 31. hæc formalibus: Concilio Tridentino derogatur per clausulam generalem: *non obstantibus constitutionibus Apostolicis: propter dictum decretum ultimum sess. 25. ad notata per Felin. inc. ar. si Clerici, & Jacobat. de Conciliis. l. 5. a. 18. quem sequitur Tolet. in sum. l. 1. c. 41. Gonz. ad reg. 8. gl. 6. n. 120. ubi: sufficeret generalis derogatio, si alias appareret de intentione Papæ, licet de Concilio Tridentino specialiter aut in individuo mentio facta non fuerit; quia propter autoritatem illius nunquam ei solet specialiter derogari, ac ita servari video, & decisum, & declaratum audio.* contra Hojed. de incompar. benef. p. 2. c. ult. n. 85. Zerol. loc. cit. Menoch. conf. 294. à n. 11. l. 3. Enriq. in sum. l. 7. c. 26. §. 3. apud Garc. n. 36. tenentes requiri specialem Concilii Tridentini derogationem. Item contra Molin. de iust. tom. 1. tract. 2. d. 173. Sanch. de matrim. l. 3. d. 26. n. 7. Vivald. in Candelab. aureo tit. de absolut. 13. & in append. c. 12. n. 22. apud Garc. n. 41. tenentes ad derogationem legis Concilii recentis, ut est Tridentinum requiri, ut specialiter exprimat, derogari tali decreto talis Concilii, ut habere dicunt praxin; in quo tamen eos falli ait Garcias, Quin neque speciali neque generali derogatione Concilii Tridentini opus in quibuscunque concessionibus; sed satis est, ut Papa disponat contrarium ejus, quod Concilium disponit, modò supplica manu Papæ signata fuerit. Fagn. cit. n. 86. Garc. loc. cit. n. 32. juxta expressum motum proprium Pii V. anno 1570. emanatum, quem verbatenus recitat Garcias; uti & ad hunc motum proprium se referens expressè respondit S. Congregat. & decisum fuit in Cancell. Apost. per Abbreviatores teste Garcias. n. 34. & 35. Sed neque in concessionibus contra constitutiones aliorum Conciliorum necessaria est derogatio in specie & in individuo istius constitutionis, cui contravenit concessio, sed sufficit dicere v. g. *non obstante Concilio Lateranensi &c.* Garc. n. 37. contra Jo. Guttier. in reperit. L. nemo potest. ff. de legat. num. 173. Germon. Selv. ll. cit. Mandosium &c. Quinimo sufficit dicere: *non obstantibus constitutionibus editis in Concilio generali.* Garc. n. 40. ex Decio & Probo: *Vel non obstante cujusque Concilii determinatione.* Garc. cit. n. 40. *Vel non obstante lege quacunque seu aliqua lege, etiam in Concilio generali edita.* Jacobat. de Concil. l. 5. a. 8. Garc. n. 40. Idque sive Concilium sit recens, sive antiquum. Benzoni in specul. Episcop. de fuga. l. 1. d. 14. apud Garc. n. 42. Item Concilio generali derogatur per clausulam generalem: *non obstantibus ordinationibus & constitutionibus Apostolicis: quando concessio fit motu proprio, & ex narrativa apparet de certa scientia Papæ.* Garc. n. 45. citans Puteum decis. 494. l. 2. Mandos. de signat. grat. tit. de provision. &c. Sed neque inferiorem, cui Papa dedisset facultatem dispensandi super aliquo prohibito à Concilio generali, teneri derogare specialiter tali decreto aut Concilio, tenet Gambard. de off. Legat. l. 5. rubrica. an legatus possit unum conferre plura beneficia. à n. 184. loquens de Legato.

Item

Item apud illum Præpos. Paul. de Castro. loquentes in materia Comitum Palatii habentis potestatem legitimam apud Garc. n. 46. Denique, dum Papa disponeret aliquid contra Concilia, non per viam rescripti, sed legis, ne quidem requiri derogationem generalem, tradit Garc. n. 47. citans c. 1. de constit. in 6. & Gl. ibi. v. noscatur; quem sequuntur Anchor. Felin. in c. nonnulli. n. 5.

Quæst. 313. Num Coadjutoria adversentur concordatis Germaniæ?

1. **R**esp. primò: De Coadjutoriis, quæ conceduntur in Episcopatibus, Abbatibus aut etiam aliis dignitatibus, inferioribus à Papa ad petitionem Capitularium aliorumve, qui eligere aut conferre eas habent, quæstio esse non potest, quia per hoc non gravantur.

2. Resp. secundò: Coadjutoria cum futura successione in quibuscunque beneficiis ad solum consensum vel petitionem beneficiati, aut etiam citra eum, absque consensu Capitularium, seu electorum, aliorumve collatorum ordinariorum, ad quos eorum provisio spectat, concedi à Papa, manifestè & directè repugnat concordatis Germaniæ. Fagn. in c. nulla. de concess. præb. n. 77. Remouch. in synop. de Coadjutor. c. 5. n. 16. Gonz. ad reg. 8. gl. 5. n. 11. citans Castellor. decis. unic. sub tit. de pact. quam vocat auream, canonizatam, & ab omnibus impugnationibus contra illam defensam à Rota in una Germana concordator. 11. Martii 1549. Brauden ad concordat. Germ. q. 11. n. 2. Paris. de resen. l. 6. q. 5. n. 70. Wames. Consil. can. tom. 1. conf. 33. n. 12. Chok. ad reg. 8. gl. 11. n. 7. 23. & seq. Piafec. in pr. episc. p. 2. c. 5. n. 2. n. 10. Nicolart. ad concordat. Germ. tit. 1. dub. 8. §. 6. recitans quoque hanc in rem decisionem Rotæ rotalem pulcherrimam apud Puteum 225. vel ut alii, 226. uti & §. 7. aliam in una Leodiens. Canoniar. de 16. Jun. 1606. quas decisiones Rotæ per plures alias ejusdem Rotæ decisiones confirmatas testatur §. 8. nempe decis. 10. p. 3. l. 3. divers. & apud Mohendam decis. 10. alias 330. de privileg. & indult. Item decis. 570. n. 9. p. 1. recent. uti & cit. §. 8. refert motum proprium Pauli V. Concordata siquidem excludunt quascunque gratias præventivas & expectativas, reservationes, ac collationes, & quasvis dispositiones Ordinariorum jus, collationem, electionem seu dispositionem in sex mensibus impediens. Remouch. cit. n. 16. Nicol. cit. §. 6. juxta Rotæ decis. 570. n. 9. p. 1. recent. & tenorem ipsum Concordatorum, §. placet etiam Nobis. sicutque omnino favorabilia, ac plenissimè ad favorem Ordinariorum interpretanda; cum quodam sex mensibus Ordinariorum reducant ad dispositionem juris communis. Nicol. loc. cit. n. 11. quo Episcopi sunt collatores beneficiorum omnium quovismode vacantium. Gonz. ad reg. 8. Cancell. §. 1. proœmial. n. 21. Wames. Conf. Can. tom. 1. conf. 262. n. 15. Garc. p. 5. c. 1. n. 52. Piafec. in pr. Episc. p. 2. a. 2. n. 9. & 10. & AA. passim juxta c. omnes Basilicæ, & c. nullus omnino. 16. q. 7. uti idem etiam patet ex eo, quod Papa per concordata intenderit uberiores gratias concedere Ordinariis Germaniæ, quam regula octava Cancell. concedat aliis Ordinariis, quæ ubertas major inter reliqua consistit in eo, quod respectu aliorum Ordinariorum in regula mensium removerit tantum reservationes & gratias expectativas impediens dispositio-

nes illorum aliorum Ordinariorum; per Concordata verò ultra reservationes & expectativas intenderit removere quascunque etiam alias dispositiones (quo nomine utique venit etiam Coadjutoria cum futura successione per notata DD. in c. cum in illis. §. 1. de præb. in 6. Puteus in memorata decis. §. 4.) impediens Ordinarios Germaniæ in dispositione sua quod ad sex illos menses, adeoque & Coadjutorias hujusmodi Put. loc. cit. §. 3. & 4. Unde jam Ordinarii Germaniæ, ad quos spectat jus conferendi, eligendi, aliterque disponendi de beneficiis, plenam habent potestatem beneficia, etiam Coadjutoriis fortè obnoxia, seu affecta in sex illis suis mensibus liberè conferendi, ad ea eligendi &c. Nicol. cit. §. 6. Wames. loc. cit. conf. 33. n. 12. & quodcunque à quocunque, etiam per Papam fit in contrarium, hoc est, impediens illam illorum collationem, irritum est & inane. Wames. loc. cit. clausula enim irritans Concordatis inserta loc. cit. n. 12. & 14. ligat quoque Pontificem juxta Wames. & plures alios apud Chok. loc. cit. n. 9. etiam non dicatur: per Nos aut successores nostros contigerit attentari: etsi iis contrarium teneat Garc. p. 5. c. 1. n. 29. Chok. ipse loc. cit. n. 22. & illud n. 7. sic limiter: nisi Papa ex justa causa ejusmodi concordatis derogaret, quod num possit, dictum est alibi. Adde, quod Concordata hæc quoque veri pacti rationem & vim habeant. Wames. loc. cit. n. 13. sic testans expressè declarasse Julium III. adeoque à Papa sine nationis Germanicæ consensu eis contraveniri nequeat; cum, quæ ex pacto constant, absque partium consensu abrogari non consueverint, & contractus liget quemlibet, etiam si Princeps sit alias legibus solutus. Wames. n. 13. citans c. 1. de probat. Bald. in l. Princeps. de LL. Lud. Rom. conf. 352. quaritur primò. n. 16. Ita ut proinde sæpe partium operetur etiam clausula derogatoria Concordatorum; eò quod ea vel importunitate impetrantium tales Coadjutorias adjecta sit, dum frequenter in nonnullis causis Papa aut Princeps inverecunda petentium inhiatione constringitur, ut non concedenda tribuat, quæ tamen sic extorta nihilo plus firmitatis aut roboris habere debent. L. 1. c. de petit. honor. subl. lib. 10. Wames. cit. n. 14. vel etiam derogatio illa ob expeditorum inadvertentiam irrepsit, uti id indicat Pius IV. apud Chok. loc. cit. sub n. 23. dum motu proprio revocavit derogationem Concordatorum Germaniæ in simili Coadjutoria, declarando, per deputationem in Coadjutorem, & exinde collationem Canoniatûs Ecclesiæ Metensis in mense ordinario cum Concordatorum derogatione intentionis suæ non fuisse aut esse dictis Concordatis derogare, aut aliàs illis in aliquo præjudicare, sed eandem prætentam derogationem ob Expeditorum inadvertentiam & præoccupationem obreptam tanquam contra intentionem & voluntatem suam extortam nullam & invalidam, ac nullius roboris vel momenti fuisse aut esse. Quod etiam spectat, quod teste Simonett. de reservat. q. 99. n. 28. apud Chok. loc. cit. Gregorius XIII. quadam constitutione sua anno 1572. 6. Jun. Romæ publicatâ declaravit, se sub quacunque verborum forma rescripserit, Concordata lædere nolle. Vel quod, ut Wames. cit. n. 14. dicta derogatio per se resolvatur ob decretum irritans, aut rationem patet, quam Concordata continent. Unde jam sequitur, quod si Papa concederet cuiquam Coadjutoriam